

Um polnischen Unternehmen im grenzüberschreitenden Personenverkehr zwischen Deutschland und Polen Rechtssicherheit zu geben, sind nachfolgend die wesentlichen Rechtsgrundlagen aufgeführt. Seit dem Beitritt Polens zur Europäischen Union (EU) gelten alle Vorschriften der EU zur Personenbeförderung auch in Polen.

Für die entgeltliche oder geschäftsmäßige Personenbeförderung zwischen Deutschland und Polen gibt es im Wesentlichen zwei Rechtsgrundlagen:

1. die Vereinbarung zwischen dem Bundesminister für Verkehr der Bundesrepublik Deutschland und dem Minister für Transport und Seewirtschaft der Republik Polen über den internationalen Straßenpersonen- und -güterverkehr vom 11. September 1969 in der Fassung der Änderungsvereinbarung vom 08. November 1991 (in Deutschland veröffentlicht im BGBl. 1992 II S. 21) und
2. die Verordnung (EG) Nr. 1071/2009 (Berufszugang) und die Verordnung (EG) 1073/2009 (grenzüberschreitende Personenbeförderung) des Europäischen Parlaments und des Rates

Zu 1.:

Die o.g. Vereinbarung gilt im Hinblick auf die Personenbeförderung im Wesentlichen für die **Beförderung von Fahrgästen mit Personenkraftwagen (PKW)**. Nach Artikel 2 Abs. 2 der Vereinbarung **gelten als Personenkraftwagen Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und Ausstattung zur Beförderung von nicht mehr als neun Personen (einschließlich Fahrer) geeignet und bestimmt sind**. Dies schließt also auch die sog. Minibusse und Taxen ein.

[\(Link zur auszugsweisen Veröffentlichung\)](#)

W celu zapewnienia polskim przedsiębiorstwom pewności prawnej w ramach transgranicznego przewozu osób między Polską a Niemcami poniżej podane są najważniejsze podstawy prawne. Od momentu wejścia Polski do Unii Europejskiej (UE) wszystkie przepisy UE obowiązują również w Polsce.

Odnosnie odpłatnego i komercyjnego przewozu osób między Polską a Niemcami istnieją głównie dwie podstawy prawne:

1. Porozumienie między Ministrem Federalnym ds. Transportu Republiki Federalnej Niemiec i Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie międzynarodowych przewozów towarowych i osobowych z 11 września 1968 r. w brzmieniu nadanym na mocy porozumienia zmieniającego z dnia 8 listopada 1991 r. (w Niemczech opublikowane w Dzienniku Ustaw Federalnych 1992 II strona 21) oraz
2. Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 (warunki wykonywania zawodu) oraz Rozporządzenie (WE) nr 1073/2009 (transgraniczny przewóz osób) Parlamentu Europejskiego i Rady

Odnosnie punktu 1:

W/w porozumienie w zakresie przewozu osób zasadniczo reguluje **przewóz pasażerów samochodami osobowymi**. Według artykułu 2 ust. 2 porozumienia jako samochody osobowe uważane są **pojazdy mechaniczne, których konstrukcja i wyposażenie jest odpowiednia i przystosowana do przewozu nie więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą)**. Dotyczy to więc również tak zwanych minibusów i taksówek.

[\(link do wyciągu z publikacji\)](#)

Zu 2.:

Die Verordnung (EG) 1071/2009 regelt u.a. den Zugang zum Beruf des Kraftverkehrsunternehmers und dessen Ausübung. Die Tätigkeit bezieht sich auf jedes Unternehmen, das **Personenbeförderungsleistungen mit Kraftomnibussen anbietet, d.h. mit Kraftfahrzeugen die nach ihrer Bauart und Ausstattung geeignet und dazu bestimmt sind, einschließlich des Fahrers mehr als neun Personen zu befördern** (siehe Artikel 2 Ziffer 2). Die Verordnung (EG) 1073/2009 regelt **die Voraussetzungen für den grenzüberschreitenden Personenverkehr mit Kraftomnibussen im Gebiet der Gemeinschaft** (siehe Artikel 1 Abs. 1).

Durch regelmäßige Straßenkontrollen wird überwacht, ob die o.g. Vereinbarung und die gesetzlichen Bestimmungen eingehalten werden. Die Kontrollen werden durch die Bundespolizei, die jeweiligen Landespolizeidienststellen und die zuständigen Genehmigungs- und Aufsichtsbehörden durchgeführt.

Die zuständige Aufsichtsbehörde für die Kontrolle und Ahndung von Verstößen gegen die o.g. Vereinbarung und gesetzlichen Bestimmungen für das Land Brandenburg ist das Landesamt für Bauen und Verkehr. Bei derartigen Verstößen handelt es sich um Ordnungswidrigkeiten, die gemäß § 61 Personenbeförderungsgesetz (PBefG) mit Geldbußen von bis zu 20.000,- EUR geahndet werden können.

Odnosnie punktu 2:

Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 reguluje między innymi warunki dostępu do zawodu przewoźnika drogowego oraz zasady jego wykonywania. Obejmuje to działalność każdego przedsiębiorcy, **który oferuje drogowe przewozy osób autobusami i autokarami, to znaczy pojazdami silnikowymi o odpowiedniej konstrukcji i wyposażeniu przeznaczonym i przystosowanymi do przewozu ponad 9 osób, łącznie z kierowcą** (patrz artykuł 2 punkt 2). Rozporządzenie (WE) nr 1073/2009 ustala warunki międzynarodowego przewozu osób autobusami i autokarami na terenie wspólnoty (patrz artykuł 1 ustęp 1).

Nadzór nad przestrzeganiem wymogów w/w porozumienia oraz przepisów prawnych odbywa się na podstawie regularnych kontroli drogowych. Organami kontrolującymi są Policja Federalna, Policja danego kraju związkowego jak również urzędy odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń i sprawowanie nadzoru

W kraju związkowym Brandenburgia urzędem odpowiedzialnym za kontrolę i nakładanie sankcji za naruszenie postanowień w/w porozumienia i przepisów prawnych jest Urząd Kraju Związkowego ds. Budownictwa i Transportu (Landesamt für Bauen und Verkehr). Tego typu naruszenia prawa są wykroczeniami, za które zgodnie z § 61 Ustawy o przewozie osób (Personenbeförderungsgesetz) mogą zostać wymierzone kary grzywny w wysokości do 20.000,00 Euro.